

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, – Svetlana Filincova

Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Cotun Oleg, prin intermediul avocatului Dudulica Liubomir,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Cotun Oleg împotriva lui Băietrău Lilian și Parfeni Ala privind încasarea, în mod solidar, a datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Cotun Oleg și menținută hotărîrea Judecătoriei Orhei din 02 noiembrie 2015,

c o n s t a t ă:

La 10 iulie 2015, Cotun Oleg a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Băietrău Lilian și Parfeni Ala privind încasarea, în mod solidar, a datoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că în anul 2009, a făcut cunoștință cu pîrîții Băietrău Lilian și Parfeni Ala, iar, în luna august-septembrie, pîrîtul Băietrău Lilian l-a rugat să-i împrumute suma de 3000 euro pentru a-i transmite lui Parfeni Ala, în legătură cu faptul că ultima deține o afacere în Italia și are nevoie de mijloace bănești.

Mai indică reclamantul că i-a transmis lui Parfeni Ala suma de 3000 euro, astfel, după expirarea unui an de zile de la momentul predării banilor, reclamantul s-a întîlnit cu Băietrău Lilian, unde i-a solicitat restituirea sumei împrumutate, la care ultimul l-a informat că va discuta pe acest subiect cu pîrîta Parfeni Ala.

Ulterior, pîrîtul Băietrău Lilian l-a informat pe reclamant că a divorțat de Parfeni Ala și respectiv suma de bani împrumutată urmează a fi încasată de la

ea.

Reclamantul consideră că pîrîții se sustrag cu rea-voință de la restituirea datoriei, astfel, în acest sens a depus o plîngere la organele de drept privind deposedarea prin înșelăciune de suma de 3000 Euro, unde, în cadrul urmăririi penale pîrîții au depus declarații contradictorii prin care confirmă veridicitatea faptelor invocate de către acesta.

Reclamantul Cotun Oleg solicită încasarea, în mod solidar, de la pîrîții Băietrău Lilian și Parfeni Ala, a sumei de 3000 euro, cu titlu de datorie și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 3000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Orhei din 02 noiembrie 2015, s-a admis parțial acțiunea înaintată de către Cotun Oleg, s-a încasat de la pîrîți în beneficiul reclamantului suma de 1400 euro cu titlu de datorie, sau echivalentul în lei moldovenești la momentul plății, cît și cheltuielile de judecată în sumă de 500 lei cu titlu de taxă de stat și cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 3000 lei, în rest pretențiile au fost respinse.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2016, a fost respins apelul declarat de către Cotun Oleg și menținută hotărîrea Judecătoriei Orhei din 02 noiembrie 2015.

La 29 iunie 2016, Cotun Oleg, prin intermediul avocatului Dudulica Liubomir a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2016 și a hotărîrii Judecătoriei Orhei din 02 noiembrie 2015, în partea respingerii acțiunii, cu emiterea unei noi hotărîri, în această parte, prin care să fie admise pretențiile integral.

În motivarea recursului a invocat că hotărîrile instanțelor judecătorești, în partea recurată, sunt ilegale și neîntemeiate deoarece au fost emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural și anume, instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, cît și a dat o apreciere arbitrară probelor anexate la materialele dosarului.

Studiind materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Cotun Oleg, prin intermediul avocatului Dudulica Liubomir nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Cotun Oleg, prin intermediul avocatului Dudulica Liubomir nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Cotun Oleg, prin intermediul avocatului Dudulica Liubomir ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Cotun Oleg, prin intermediul avocatului Dudulica Liubomir.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas